

Glasbena Matica u Ljubljani.

48. društveno leto. 28. leto rednih društvenih koncertov.

U ponedeljek, 28. junija 1920, ob 21. uri
u veliki dvorani hotela „Union“

slavnostni KONCERT

na čast Njegovemu kraljevemu Visočanstvu
Prestolonasledniku regentu

Aleksandru

SPORED:

I. del.

1. *Davorin Jenko*: Narodna himna.
2. *Peter Iljič Čajkovskij*: Šesta simfonija. (Pathétique.)
I. stavek: Adagio. — Allegro non troppo. — Moderato mosso. — Andante. — Moderato assai. — Allegro vivo. — Andante come prima. — Andante mosso.
III. stavek: Allegro molto vivace.

Izvajajo „Orkestralno društvo Glasbene Matice“ in Orkester kraljevega narodnega gledališča pod vodstvom konseru. prof. Karla Jeraja.

Odmor 15 minut.

II. del.

3. Štiri pesmi iz novejšje slovenske glasbene literature.
 - a) Stanko Premrl: Zdravica. Besede zložil *Dr. France Prešeren*.
 - b) Anton Lajovic: Pomladni spev. Prev. *Fran Finžgar*.
 - c) Emil Adamič: V snegu. Besede zložil *Simon Jenko*.
 - c) Emil Adamič: Mlad junak. Besede zložil *Coetko Golar*.
4. Jugoslovanske narodne pesmi.
 - a) Je pa davi slanica pala. Harmoniziral *Matej Hubad*.
 - b) Na Gorenjskem je fletno. " *Stanko Pirnat*.
 - c) Luna sije. " *Matej Hubad*.
 - c) Bratci veseli vsi. " *Matej Hubad*.
 - d) Meglica. " *Oskar Dev*.
5. a) Igra „Kolo“. (Vanjkušac, „Jastučak“). Harmoniziral *Ant. Andel*.
b) Osuse nebo zvezdama. Harmoniziral *Stjepan St. Mokranjac*.
(II. rukovet srbskih narodnih pesama).
6. a) Škrjanček poje, žvrgoli. Harmoniziral *Matej Hubad*.
b) Gor čez izaro. (Slovenska koroška narodna.) Harm. *Matej Hubad*.
c) Miška. Harmoniziral *Matej Hubad*.

Pesmi poje pevski zbor Glasbene Matice pod vodstvom koncertnega vodje Mateja Hubada.

1. Zdravica.

Prijatli, obrodile
so trte vince nam sladkó,
ki nam oživlja žile,
srce razjasni in okó;
ki vtopi
vse skrbi,
v potrlih prsih
up budi.

Komu najprej veselo
zdravico, bratje! čmo zapet?
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet!
Brate vse,
kar nas je
sinov sloveče
matere!

Bog živi vas Slovenke,
prelepe žlahtne rožice!
Ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle.
Naj sinov
zarod nov
in vas bo strah
sovražnikov.

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat' dan,
da koder solnce hodí,
prepír bo iz sveta pregnan,
ko rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed
bo meják.

France Prešeren.

2. Pomladni spev.

Ko vijolice spet zacveto,
k cvetju tožno zaželi srce.
Moji duši je tako sladko,
kot rodilo bi se v njej nebo,
ker stezice moje rožice krase,
k cvetju tožno zaželi srce.

Blažen hodim mirno sred livad,
moje duše sanje so z menoj,
v meni spev se dviga lepíh nad,
moje srce pije kelíh zlat,
ki iz cvetnih čaš ima sladak
napoj.
Sanje moje duše so z menoj.

Prev. Finžgar.

3. V snegu.

Hribi še beli so,
rože še ne cveto;
kmal' bo pomlad prišla,
rože bo sklicala.

Samo moje srce
žalostno bode še,
zanj več pomladi ni,
zanj pač veselja ni!

Simon Jenko.

4. Mlad junak po vasi jezdi.

(iz bosanskega perivoja.) *Cvetko Golar.*

Mlad junak po vasi jezdi
in klobuk po strani nosi;
za klobukom tri peresa.

Solnce zlato za sirote —
mesečina za popotne —
ln za njive hladna rosa.

Prvo — solnce žarko zlato,
drugo — jasna mesečina,
tretje — rosa čista hladna.

Njive pa so za pšenico,
a pšenica za kolače,
a kolači za devojke,
a devojke za junake!

5. Je pa davi slan'ca pala.

Je pa davi slan'ca pala
na zelene travnike,
je vso trav'co pomorila
in vse žlahtne rožice.

Ravno sredi moj'ga srca
ena rožica cveti,
če ne boš ji prilivala,
se gotovo posuši.

Meni pa ni nič za rož'ce,
če jih slan'ca pomori,
meni je za dekle moje,
če me ona zapusti.

Kaj ji bodem prilivala,
nimam vinca ne vode,
pa ji bodem le prilila
svoje solzice svetle.

6. Na Gorenjščem je fletno!

Na Gorenjščem je fletno,
so v'soče gore,
pa so bistri studenci
in bele ceste.
Holadrijori . . .

Pa sem fantič urlavbar,
'mam krašče lase,
pa se vendar tepejo
dekleta zame.
Holadrijori . . .

Pa ne bom se možila
na v'soče gore,
pa ne bom jaz nosila
na glavci vode.
Holadrijori . . .

7. Luna sije.

Luna sije
kladvo bije
trudne, pozne ure že;
pred neznane
srčne rane
meni spat' ne puste.

Ti si kriva,
ljubezniva
deklica nevsmiljena!
Ti me raniš,
Ti mi braniš,
da ne morem spat' doma.

Obraz mili
tvoj po sili
vedno mi je pred očmi;
zdihujoče
srce vroče
vedno k Tebi hrepeni.

France Prešeren.

8. Bratci veseli vsi!

Bratci veseli vsi!
pesem zapojmo mi
od vinca sladkega,
ko solnce čistega.

Kadar pa vinca ni,
takrat me vse boli.
Vince mi zdravje da,
ker moč v seb' ima.

Glažke nalijmo si,
ven ga popijmo vsi!
En glažek al' pa dva
to nam korajžo da.

Kadar pa d'narcev ni,
kaj pa nas to skrbi.
Saj birt še kredo ima,
bratci, le pijmo ga.

9. Meglica.

Sem mislil snoč'
v vas iti,
je bla meglica
v jezери.
Megla, megla,
v jezери!

Prosila ljub'ca
je Boga,
da b' šla meglica
z jezera.
Megla, megla
iz jezera!

Je ljubca b'la
uslišana,
meglica šla je z
jezera.
Megla, megla,
iz jezera!

10. Igra kolo.

Igra kolo na dvadeset i dva!
U tom kolu lijepa Maca igra.
Ljubi, ljubi, ne dan gubi,
sada možeš koga hoćeš,
ili mene il do mene
il ak hoćeš baš i mene!

Kakva Maca medna usta ima.
Da me hoće, poljubiti š njima!
Volio bih neg dvadeset i dva.
Ljubi, ljubi, ne dan gubi,
sada možeš, koga hoćeš,
ili mene il do mene
il ak hoćeš baš i mene!

Kakve Ive crne oči ima,
Da me hoće pogledati š njima
Ljubi, ljubi, ne dan gubi,
sada možeš, koga hoćeš
ili mene il do mene
il ak hoćeš baš i mene!

11. II. rukovet srpskih narodnih pesama.

Osuse nebo zvezdama,
zvezdane dane,
moj mio brale,
i ravno polje ovcama.

Zvezdama nema danice,
Zvezdane dane,
moj mio brale,
ovcama nema čobana.

Smilj Smiljana
pokraj vode smilje brala!

Je sam li ti, jelane,
govorio, divna Jelo,
da ne rasteš, jelane,
pokraj drumca, divna Jelo.

Gde prolaze, jelane,
četovodje divna Jelo,
i provode, jelane,
svoje čete, divna Jelo!

Maro resavkinjo,
Maro resavkinjo!
Je-si l' vidla, Maro,
resavske junake?

U Budimu gradu
čudno čudo kažu:
Hm! Hm! jel istina?
Čudno čudo kažu.

Miš poseja proju
po ježevu polju.
Hm! Hm! jel istina?
Po ježevu polju.

Narasila je proja
mišu do kolena.
Hm! Hm! jel istina?
Mišu do kolena.

Mišu do kolena,
žabi do ramena.
Hm! Hm! jel istina?
Žabi do ramena.

12. Škrjanček poje, žvrgoli.

Škrjanček poje, žvrgoli,
so bel'ga dneva veseli,
škrjanček poje beli dan,
pozdravlja hrib in plan.

Škrjanček poje, žvrgoli,
se bel'ga dneva veseli,
pozdravlja z drobno pesemco
tud' mojo ljubico.

Kjerkol' se midva srečava,
prav milo se pogledava,
vse solzne najne so oči,
vse to ljubezen st'ri.

Kjerkol' sem hodil, kjer sem bil,
pa take nisem še dobil,
da b' b'la t'ko bel'ga ličica,
pa srca vsmiljen'ga

13. Gor čez izaro, gor čez gmajnico.

Gor čez izaro, gor čez gmajnico,
kjer je dragi dom z mojo zibalko,
kjer so me zibali mamica moja
in prepievali haji, hajo.

K' s'm še mih'n biu, s'm biu dro vesiu,
s'm več barti k'tiero pes'm peu,
zdej vse minuvo je, nič več peu ne bom
zdej ni več moj ljubi, dragi dom.

Koroška narodna pesem.

14. Miška.

Prišla je miška
z mišnice,
vzela pšenico
z pšeničnice.

Miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.

Prišla je mačka
z mačnice,
vzela je miško
z mišnice.

Mačka miško,
Miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.

Prišel je zajec
iz zajčnice,
vzel je mačko
iz mačnice.

Zajec mačko
mačka miško,
miš pšenico
i. t. d.

Prišla je lisica
z lisičnice,
vzela je zajca
iz zajčnice.

L'sica zajca,
zajec mačko,
mačka miško,
miš pšenico
i. t. d.

Prišel je jelen
z jelenčnice,
vzel je lisico
iz lisičnice.

Jelen lisico,
i. t. d.

Prišel je volk
iz volčnice,
vzel je jelena
iz jelenčnice.

Volk jelena,
i. t. d.

Prišel je medved
iz medvednice

vzel je volka
iz volčnice.

Medved volka,
i. t. d.

Prišel je lovč
iz bajtice,
ustrelil je medveda
iz medvednice.

Lovč medveda
i. t. d.

Prišla je smrt
z mrtvašnice,
vzela je lovca
iz bajtice.

Smrt je lovca,
lovč medveda,
medved volka,
volk jelena,
jelen l'sico,
l'sica zajca,
zajec mačko,
mačka miško,
miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.